

Van den Ridder Constantijn  
Huygens.

Mijn' Heer,

Verlijffend van brijten verdracht,

ben ick bevolkoomt met het bankot,

dat daar op gemaekt is; door Ed. Exce.

gunttig schrijven, braef format, latijnsch <sup>of</sup> Dierck,

wel worden van de ander vervuld, ende dien alle,

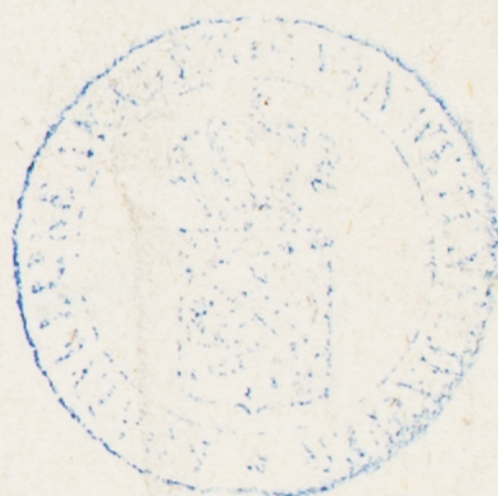
smakelijcken brief van den Heer Barthe: loka,

hormyon soo nad mijnen mond, als leegde,

lyke mij felden voor de wus komen. Ed.

volondt mijn' eigen' armot, ende dus te

min' fucht, niet om medd' wrijfend den jon,



gen grooten metfolaer voor apperman te dienen,  
het ick wat stonden bij de brijst geraept,  
dit niet lustelyk te overwerpen sijn; hoewel  
mij dit van David zonder overgaf dunkt,  
en bij dat waer te passen, oft hij daerhad get,  
waffen waer. In 4 maanden van 4 mijnd, ben  
ick gekomen tot sekonden 3 wijend aenflagh op  
Blissingen, van het tegenbeloijdt deswelken D. E.  
Geste. Jera Wader 13. 9. sijn deel geseet heeft  
met sekonden vord gijfelade, tot London, int  
het eind van den Ambassadeur Don Bernard  
van Mendoza. Over d' omstandigheden van dat  
bedrijf, daer sonder twijfel een vinynd bezen,  
dieheit toebehoort heeft, waer, in mijnen sin, wel  
te

Eindelijk werd gestapt, van de Schrijver die  
 ik aanroep. Verhalen, indien v. d. E. E.  
 mij een ijfijde bevelid hande helpen, ik  
 mocht mij beloon, dat de fijnde van sulken  
 diamant, de splintend van enkel glas, waarmede  
 mijn' brabbelingen sijz meenen mooi te maek,  
 ken, ten minsten bij geen heel slecht komend  
 voor gladboek soude doen doorgaen. De juwe

Bartens is buosig met het ~~soet~~ <sup>nest op Jan, kerstijde</sup> ~~inwend~~ jaar,  
 die stief ~~aan~~ <sup>op d'ijfendelij wijze</sup> ~~aan~~ <sup>AB</sup>  
~~aan~~ ~~indoken~~ is ons geboren. Een heest  
 gesongen, nocht te stellen, die d'oorde knellen  
~~met eenig is tot een deintid soe verfleet~~

~~dat op d'ijfendelij wijzen gesongen is, nocht te~~  
~~wezen, die de oorde knellen. Op zater,~~

dag der naestte week sal de groot school raad,



gen van zijn bandeloofde widd doorpukt met  
veerigt weinon. Dooft dookheit, en de sinnen  
weijonten in aendacht en oetmoedt, gebieden hem,  
lijnd gebidoniffen t' waer E. G. G. te beand,  
len van den babbelbeck deover poud, did t' quaet ge,  
noog met sieg self dooft, om int te staemelen  
t' kleuofted deel der onderdaenigheit en verbidd,  
nib, waarmodeet swanger gart, vudd van de,  
welke, bij mangol van kraecht, wroeft nimmer  
welkomentlijk te fullen geloggen,

Mijn' Groot, t' Gert van

W. E. G. G.

Overpliffen gaandvieren

Mijn' outroep van t' stuck  
van d' liffingen noog ick sie,  
bij, op dat W. E. G. G. te  
kintor spoud, vaat mij is  
outbrekoud.

J. C. Gooft.

Uyt Amsterdam 10<sup>7</sup> van Winter,  
maent, 1636.